

SAARE talu katuseni avatud rehetuppa suunati lisavalgust ülevalt. Arhitekt Jaak Huimerind.

FOTO: MARINA PUŠKAR

healust uute vahesientega liigendada. Madalate ja suitsuste lagede ning väikeste akende ja maadliigi hoidvate ustega rehetares napib paraku sageli valgust. Renoveerijal tuleb siin pead murda.

“See on päris keeruline. Ühelt poolt tahaks säilitada traditsioonilist arhitektuuri, samas tuleb leida lahendused,” teab Jagodin.

Enamasti pole soovitatav olemasolevaid aknaid suurendada ega neid ebaproportsionaalselt lisada. Abiks on aga vanade reheuste akendeks kujundamine: nii suurte klaaspindadega ukseid kui ka aknad toovad kunagisse pimedasse ruumi valgust. Võimalusel on dekoratiivse elemendina säilitatud traditsioonilised küljepaneelid.

Nii mõnigi kord on rehetare hoovipoolse külje katusele kompromissina paigaldatud katuseaknad. “Alternatiiv on ka väikese vintskapi ehitamine, aga eks see riku üldilmet sama palju. Kui teine korrus kasutusele võtta soovitakse, siis palju muid valikuid polegi,” nendib Jagodin. Vanasti elati rehetares ainult esimesel korrusel, kuid tänapäevane katusealuste väljehitamine ning elutegevuse kolimine ka lakapealsele ongi tõstnud esile vajaduse katuseakende järele.

Rehemaja taastamise ja ajaloolisest hoonetüübist inspireeritud nüüdisaegse eramuarhitektuuri näitus jääb Eesti Arhitektuurimuuseumis avatuks 23. detsembrini.

TOOMA talu paekivist rehetuba on kohandatud söögitoaks ja köögiks. Arhitekt Liis Keskküla.

FOTO: TOOMAS TUUL

